

ஓம்.

பரப்ரஹ்மணே நமஃ.

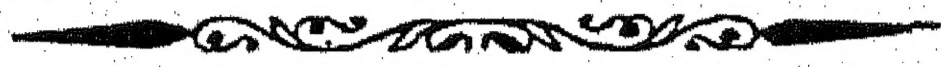
ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

போதாரியை யென்று

வழங்கப்படும்

சுவா த் துமநி ருபணம்.

இது

தஞ்சைமாநகரம்

வெ. குப்புஸ்வாமிராஜ் அவர்களால்

தமிழில்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பிரசுரிக்கப்பட்டது.

விளம்பினா மார்கழிமீ.

இதன்விலை அனா 3

விற்பனைக்குள்ள புத்தகங்கள்.

			ரூ. அ. பை.
தத்துவமஸிமகாவாக்கிய உபதேசம்	...		0—2—0
விசாரசந்திரோதயம் (வினாவிடை)	...		1—0—0
ஹடயோகப்பிரதீபிகை (சம்ஸ்கிருத மூலமும் தமிழாராயும்)	1—8—0
சூதசங்கிதை மூலம் தமிழ்	1—8—0
பிரமகீதை உரை	2—8—0
ரிபுகீதை	2—8—0
அவதூதசம்வாதம் உரை	0—2—0
நானாஜீவவாதக்கட்டளை	0—1—0

 இவை மதராசு ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்திலும், தஞ்சாவூர் ரப்பர்ஸ்டாம்பு செய்யும் வி.கோவிந்தன் அண்டு பிரதர்ஸ் அவர்களிடத்திலும் கிடைக்கும்.

சிவமயம்.

முகவுரை.

நிச்சயமாக இச்சம்ஸாரத்தில், பிரவாகத்தில் விழுந்த வணைப்போலச் சர்வசாமானியமா யடையப்பட்ட சஞ்சித வாகாமிய பிராரப்த பேதமான மூவகைக் கருமமுடையவர் களும், சுழலுஞ் சக்கரம்போல அடிக்கடி வரும் சரீரதாரண முதலிய ஷடீர்மி போகக் கிரமத்தால் ஜனன மரணாதிப் பிர வாகத்தி லகப்பட்டவர்களும், அதன்பின் நாநாவித துக்க போக முதலியவற்றால் இடைவிடாது கிளைசப்படுகின்றவர் களுமாகிய நரர்களுக்கு, அவர்களைக் கடத்தற்கரிய பவசாக ரத்தினின்றுங் கரையேற்றற்பொருட்டு என்றும் முயல்பவர் களும், இயல்பான கிருபையுள்ளவர்களுமாகிய வியாசராதி யர் ஸ்மிருதி சாஸ்திர இதிகாச புராணாதிகளைச் செவ்விதிற் செய்தருளினர். அத்தன்மைய அளவுபடா நூல்கள் எல்லா ரானும்ஊகித்தற்கரிய தன்மையால் விசாரிக்கக் கூடாதனவா யிருத்தலின், அவற்றான் ஆத்மாநாதம் விசாரம் அறிதற் கரியதேயாம். இதனால் சம்சாரிகளுக்கு “வஹ்நாவிஜநநஃ வஹ்நாவிஜரணஃ வஹ்நாவிஜநநீஜஃ” ரொஸ்யநம் | மீண் டும் பிறத்தல், மீண்டும் இறத்தல், மீண்டும் தாயி னுதரத்திற்

முகவுரை.

சய்னித்தல்” என்றன் முதலிய முறையான் சம்சாரம் நீக்க
மின்றிப் பெறப்பட்டுளதாகின்றது. அன்றியும் முமுகூடக்
கருக்குப் பவசாகரத்தைக் கடக்கவேண்டுமென்றுண்டாகு
மிச்சைசக்குக் கேடுண்டாதல் சம்பவிக்கின்றது. அங்ஙனமா
தல் கூடாது; அஃதிருக்கலாகாது; கிருபணரும் வீடுபெறுக
என்றெண்ணி, அவர்களுக்கு இச்சிறு நூலாநாயினும் வே
தாந்த பரிபாஷை யுணர்ச்சி நன்றா யுண்டாகுக’ வென்று
இரங்கிய உள்ளத்தினரும், எல்லாப் பற்றுக்களும் விலகப்
பெற்றவரும், மோகூ மொன்றன்கண்ணே கருத்துடைய
வருமான ஸ்ரீமத் பரம ஹம்ஸ பரிவிராஜகாசாரியருமாகிய
ஸ்ரீமத் சங்கராசாரியர்களால் வேதாந்த பாக்கங்கள் எல்லாவற்
றினின்றும் கடைந்தெடுக்கப்பட்ட பொருள் வடிவினதாகிய
இவ்வாரியாவிருத்தத்தானமைந்த சுவாத்ம நிருபண மென்
னும் நூல் செய்தருளப்பட்டது. இது தமிழ் நாட்டாருக்
கும் உபயோகமாவான் கருதித் தமிழில் இலகுவான நடை
யில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

வெ. குப்புஸ்வாமி ராஜ்.

ஸ்ரீகுருப்யோநமஃ.

போதாரியை

என்னும்

சுவாத்தாமநிருபணம்.

மங்கலம்.

எதனால் முமுக்ஷு-க்களால் சகித்தற்கரிய துவந்துவங்
கள் மத்திக்க (க்ளைய) ப்படுகின்றனவோ, எதன் பொடியா
கிய பஸ்மத்தால் (விபூதியினால்) பிராந்தியாகிய இயக்கனது
அழிவு விரிகின்றதோ, அத்தகைய ஸ்ரீகுருவின் சரண மிரண்
டினையும் யான் நமஸ்கரிக்கின்றேன். (க)

எவருடைய சரண மிரண்டும் தத்பதத்தின் பொருளா
கிய அத்துவயாநுபவத்தை உபதேசிக்குமோ, அத்தகைய
சகல சந்தேகங்களையும் நாசஞ் செய்பவரும், கிருபையுள்ள
வருமாகிய தேசிகவரனை நமஸ்கரிக்கின்றேன். (உ)

சம்சாரமாகிய தாவாநலத்தால் (காட்டுத் தீயால்) செவ்
வையாய்த் தபிக்கப்பட்டவனும், சகல சாதனங்களோடுங்
கூடியவனுமாகிய சிஷ்யன், சுவாத்தாமநிருபண நிபுணவாக்
கியங்களாலும் (தத்துவம் பதார்த்த ஐக்கியத்தைச் சொல்லுத

தானிருக்கின்றான் என்னும் இப்பொருளில் எந்தப் புருடனுக்குச் சந்தேக முளது? (ஒருவனுக்கும் இல்லை யென்றவாறு) ஈண்டுஞ் சம்சயமுளதேல், சம்சயிப்பவன் எவனோ அவனை நீயாகின்றாய். (உண்மை இன்மைகளை யநுபவிப்பவன் ஆத்மாவேயென்பது பொருள்.) (ச)

யானில்லையென்று எவன் அறிகின்றானோ, அவன் இல்லையென்று (இல்லையென்னுந் தன்மையின் சாക്ഷித் தன்மையாகவும்) சத்தியமாகிய (முக்காலத்தும் வாதிக்கப்படாத) பிரமத்தை (ஆத்மாவை) யே அறிகின்றான். யானிருக்கின்றேன் என்றறிவதினால் (யானென்னு முணர்விற்கு விடயமாம் ஆன்மா, என்று முளதாய் நிற்கின்றதென்றறிவதி

* “ததிஜாநாயகம்ஸமநாநெவாஹிமஹௌஸஸிசுபா
 ணிஃ ஸ்ரூதிபம் ஸ்ரஹநிஷம் | தஸஸஸவிசாநவ
 ஸஹாயஸஜிஹாநாஹிதாயஸஜாநிதாய - அதை (ஆத்மா

வை) யறிதற்பொருட்டு அவன் சமித்தைக் கையிலுடையவனாய் வே
தார்த்தங்களுணர்ந்தவரும் பிரமநிஷ்டருமாகிய சூருவையே யடைய
வேண்டும். அவ்வித்துவான் சரணடைந்தவனும், மிக்க சாந்தசித்த
முடையவனும், சம முடையவனுமாகிய அவ (சிஷ்ய) னுக்குப் பிரம
வித்தையை உபதேசித்தல் வேண்டும்.” என்னும் முண்டக சுருதியி
னால் தேசிகனது உபதேசத்தைப்பெற்றே பிரமவித்தையைப் பெறல்
வேண்டும். தனது யுக்தி புத்திகளாலும், தார்க்க முதலியவற்றாலும்
அடையப் படமாட்டாது.

னால்) இப்புருடன் பிரமத்தினைத் தானே (பிரயாசையின்றி) அறிகின்றான். (௫)

ஆதலால் நீயே பிரமம், யான் பிரமம் அல்லனென்னும் இது மோகமாத்திரமாம். (யான் பிரமம் அல்லன் என்னும்) மோகத்தால் பேதமுண்டாகின்றது. அது (பேதம்) காரணமாகச் * சகல கிலேசங்களும் உண்டாகின்றன. (இதனால் அவித்தையினுற் றேன்றிய யான் பிரமமல்லன்; ஜீவன் யான் என்னும் பேத புத்தி விடத்தக்கதாமென்பது பொருளாகின்றது.) (சு)

பஞ்சகோச விவேகஞ் செய்தவன் இப்பஞ்சக் கிலேசங்களை யடைகிறதில்லை. ஆகையாலே, விவேக சாமர்த்திய புத்தியுள்ள புருஷர் பஞ்சகோசங்களை இடைவிடாது விசாரிக்கின்றனர். பஞ்சகோசத்திலுள்ள கிலேசங்களாகிய இவை ஆத்ம தர்ம மன்றென நிச்சயஞ் செய்கின்றனர் என்பது பொருள். (எ)

ஒன்றனுள் ஒன்றாய் (அன்னமயத்தில் பிராணமயன், பிராணமயனில் மனோமயன் என்னுங் கிரமமாக) நிற்பனவாகிய அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆநந்தமயம் என்னும் பஞ்சகோசங்களின் விவேகத்தால் ஆத்மா பிரகாச(அபரோக்ஷ)த்தன்மையை அடைகின்றது.()

* எல்லாக்கிலேசங்களும் அவித்தை, அஸ்மிதை, இராகம், துவேஷம், ஆபினிவேசம் என்பனவாம். இவற்றைப் பஞ்சக்கிலேச மென்பர். இவற்றி னிலக்கணத்தை விசார சந்திரோதய முதலியவற்றிற் காண்க.

இச்சரீரம் அன்னமயமென்னும் கோசமாம்; இது ஆத்மாவன்று; கடம்போல ஜடமாம். இதனுற்பத்திக்கு முன்னும் பின்னும் இதன் இன்மை காணப்படுதலால். (ஆத்மாவற்றின் வேராய் இவற்றை யறிவதாமென்பது பொருள்.)

தேகத்தில் வளைபட்ட (அன்னமய கோசத்திற்கு ளிருக்கும்) பிராணனது விகாரமாகிய இந்த வாயுவிசேஷம் பிராணமயமென்னும் கோசமாகின்றது. பசிதாக முதலியவற்றால் துன்பமடையும் இக்கோசத்திற்கு எங்ஙனம் ஆத்மத்தன்மை உண்டாகும்? (ஆத்மத்தன்மை சம்பவியாதென்ற வாறு.) (க0)

எது சரீரத்தில் யானென்னுந் தன்மையையும், வீடு முதலியவற்றில் எனதென்னுந் தன்மையையும் செய்கின்றதோ, எதனால் இராகத் துவேஷ முதலியன விதிக்கப்படுகின்றனவோ, அது மனோமய கோசமாம்; ஆத்மாவன்று. (இராகத்துவேஷ முதலியவற்றிற்குக் காரணமாயிருத்தலின்.) (க1)

சுழுத்தியில் தானே இலயமடைந்துள்ளதும், சாக்கிரத்தில் (நக சிகை பரியந்தமான) சரீர முழுவதினும் வியாபித்துள்ளதும், சைதன்னியம் பிரதிபிம்பித்தற்கு ஏதுவாயுள்ளதும், விஞ்ஞானசத்தத்திற்கு வாச்சியமாயுள்ளதுமான புத்தியும் ஆத்மாவன்று. (க2)

சுழுத்தியின்கணுள்ள சுகலேசங்களால் சுகியாகின்றேன் (சுகமாய்த் தூங்கினேன்) என்று எது அறிகின்றதோ, அது ஆநந்தமயமென்னுங் கோசமாம். (அகங்கார சப்தவாச்சிய

எது பிம்பவடிவாகப் பிரகாசிக்கின்றதோ அவ்வானந்த
மே சகல பிராணிகளுக்கும் ஆன்மாவாம் ; அன்னமயாதிக
ளின் உற்பத்திக்கு முன்னும் நாசத்திற்குப் பின்னும் இரு
த்தலானும், விகாரமுடையின்மையானும், வாதிக்கப்படுந்
தன்மை யின்மையானுமென்க. (கச)

* இப் பஞ்சகோசமும் ஆத்மா அல்லவென்னும் நிராகரணத்தால் அவ்வச் சுருதியுக் தி யாபாசங்களால் சொல்லப்பட்ட பௌத்தர் முதலிய வாதிகளின் மதநிராகரணம் அறியத்தக்கது. ஆண்டு அவர்களால் அன்னமய முதலியவற்றிற்கு ஆத்மத்தன்மையைக் கூறும் சுருதிகள் அவ்வாதங்களிற் பொருத்தப்படுகின்றன. “யதொதாவாஜோநிஹுதாநிஜாயதௌ-எதனிநின்றும் இப்பூதங்கள் உண்டாகின்றனவே” என்னும் இச்சுருதியினால் நிச்சயமாக ஜகத்காரணத் தன்மையாகிய பிரமத்தின் இலக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதென்பது அவர்கள் அபிப்பிராயம். அதாவும் அவ்வக்கோசங்களுக்குப் பிரமத்தன்மையைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதிகளால் சொல்லப்படுகின்றது. அச்சுருதிகளாவன:—’ சுஹஸ்ப்ரஹ்மதிவ்யுஜாநாக் - அன்னம் பிரமம் என்று அறிந்தான்.” “சுஹஸ்ப்ரஹ்மதிவ்யுஜாநாக் - தாநிஜாயதௌ | சுஹநஜா தாநிஜீவனி-அன்னத்தினின்றே நிச்சயமாக இப்பூதங்களுண்டாயின ; அன்னத்தினால் உண்டானவைகள் ஜீவிக்கின்றன” என்னும் தைத்திரீய சுருதியினால் அன்னமயத்திற்குப் பிரமத்துவமும் “ப்ராணாஸ்ப்ரஹ்மதிவ்யுஜாநாக் | ப்ராணாஸ்ப்ரஹ்மதிவ்யுஜாநாக் - பிராணன் பிரமமென்று அறிந்தான். பிராணனினின்றே நிச்சயமாக இப்பூதங்களுண்டாயின” என்னும் சுருதி

இவ்வன்னமய முதலியவற்றிற்கு வேறாக ஒன்றும் அநுபவிக்கப்பட வில்லையெனின், அன்னமயாதிகளுக்கு வேறாக அவற்றை யனுபவிப்பவன் (அறிபவன்) ஒருவனுளன் என்பதில் எவனுக்கும் மயக்கமில்லை. (எல்லாரானும் கடாதிஞேயபதார்த்தங்களினும் அவற்றை யறியும் ஞாதா வேறென்றே அனுபவிக்கப்படுகின்றது.) (கரு)

யினால் பிராணமயத்திற்குப் பிரமத்தன்மையும், “ஐநாஸுஜெஹதிவ்யஜாநாக்ஸுநஸொஹ்யவவவீஜாநிலுதாநிஜாயதெ-மனம் பிரமமென்று அறிந்தான்; மனத்தினின்றே நிச்சயமாக இப்பூதங்களுண்டாயின” என்னுஞ் சுருதியினால் மனோமயத்திற்குப் பிரமத்தன்மையும், “விஜாநஸுஜெஹதிவ்யஜாநாக்ஸு | விஜாநாஹ்யவவவீஜாநிலுதாநிஜாயதெ-விஞ்ஞானம் பிரமமென்று அறிந்தான்; விஞ்ஞானத்தினின்றே நிச்சயமாக இப்பூதங்களுண்டாயின” என்னுஞ் சுருதியால் விஞ்ஞானமயத்திற்குப் பிரமத்தன்மையும், “சுநாஸுஜெஹதிவ்யஜாநாக்ஸு | சுநாஹ்யவவவீஜாநிலுதாநிஜாயதெ-ஆநந்தம் பிரமமென்று அறிந்தான்; ஆநந்தத்தினின்றே இப்பூதங்களுண்டாயின” என்னுஞ் சுருதியினால் ஆநந்தமயத்திற்குப் பிரமத்தன்மையுங் கூறுகின்றார்கள்; யுத்திகளும் ஆண்டு அவர்களால் காட்டப்படுகின்றன. அதுவும் சம்பவியாது. சுருதிகளுக்கு வேறு தாற்பரியமாம்:—சாலிக்கிராம முதலிய பிரதிமை முதலியவற்றில் விஷ்ணுவாதிபுத்தி வைக்கவேண்டியதுபோல ஒவ்வொரு கோசத்தையும் உபாசித்தற்பொருட்டு அவற்றிற்கு அங்கங்கே பிரதிமை திருஷ்டி வைக்கவேண்டுமென்பதாம். ஆதலால் பெளத்தர் முதலிய வாதிகள் அவித்தையான் மறைக்கப்பட்டவராவரென்பது பிரசங்கத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டது.

தானே அனுபவவடிவமாயிருத்தலான், இதற்கு (ஆன்மாவிற்கு) அநுபவிக்கப்படுந்தன்மை யில்லையாயினும், ஞான சொருபமாயிருப்பதற்கு இல்லையெனும் சங்கை யெக்காலத்து மின்றும். (கக)

சூரியன் எல்லா ஜகத்தையும் விளக்கியும் தான் மற்றொன்றால் விளக்கப்படாததுபோல அநுபவ சொருபமாகிய ஆத்துமா எல்லாவற்றையும் அநுபவிக்கின்றது. எல்லா ஜகத்தானும் இஃது அநுபவிக்கப்படுகிறதில்லை. (கஎ)

அது, இது, அத்தன்மையது, இத்தன்மையது, அவ்வளவினது, இவ்வளவினது என்று எது ஆகவில்லையோ, அது பிரமமென்று நிச்சயிக்கத்தக்கது. அங்ஙனமின்றேல், அது விஷயமும் பரோக்ஷமும். (கஅ)

எங்கும் இது, இது என்று காணப்படும் வஸ்துக்கள் வாதிக்கப்படுங் காலத்திலும், இஃதென்று சுட்டப்படாததும் வாதிக்கப்படாததுமாயுள்ள தத்துவம் பிரமமாம். மூன்று காலத்திலு மிருத்தலால் இதற்குப் பரோக்ஷத்தன்மையில்லை. (கக)

பிரமம் சுயம்பிரகாசமாயிருத்தலால் அறியப்படாத தாயினும் பரோக்ஷமாகாது. சத்தியஞானந்தம் பிரமம் என்று சுருதியே யிதன் இலக்ஷணத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. ()

அன்னமயாதி கோசவடிவசக்தி (அவித்தை) யாகிய உபாதியுளதேல் அந்தப் பிரமத்திற்கு ஜீவேசுவரத் தன்மைகள் உண்டு. உபாதியிலேயேல், அச்சீவேசுவரத் தன்மைகளின்மையால் விசேஷமின்றிய ஆத்ம சொருபம் விளங்கும்.

அ சுவாத்துமநிருபணம்.

சகல திருசியங்களும் வாதிக்கப்படுங்கால் ஒன்றுமில்லையென்பது உலகப் பிரசித்தமாமெனின், ஒன்று மில்லையென்று பெறப்படுவ தெதுவோ, அது பிரமமென்று வேதத்தினால் பெறப்படுகின்றது. (உஉ)

இவ்வாறு பஞ்சகோச விசார முடையவர்களாயினும், தத்துவமசியாதிவாக்கிய விசாரமில்லாதவர்களுக்கு ஆத்மா பிரத்தியக்காய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கினும், பரோக்ஷமாகவே தோற்றும். (செவ்வையாய்த் தோற்றுதென்றவாறு.)

ஆதலால் பதார்த்தசோதன பூர்வகமாக வாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை விசாரித்து, குருவின் கிருபையாகிய சாமர்த்தியத்தால் அதிகாரியானவன் க்ஷணத்தில் ஆத்மாவைச் சாக்ஷாத் கரிக்கின்றான். (உச)

(யான் பருத்தவன், யான் இளைத்தவன், யான் செவிடன், யான் குருடன் என்று) தேகேந்திரிய தர்மங்களை ஆத்மாவினிடத்து அபேதமாக (தாதாத்மியமாக) ஆரோபித்து, கர்த்திருத்துவ முதலிய அபிமானத்தைச் செய்யும் போதம் எதுவோ, அது துவம்பதத்தின் வாச்சியார்த்தமாம். (உரு)

சரீர அகங்கார கரணங்களுக்குச் சாக்ஷியாய் அவற்றிற்கு வேறாய் விளங்கும் ஞானம் எதுவோ, அது துவம்பதத்தின் இலக்ஷியார்த்தமெனப்படும். (உசு)

உபநிடத வாக்கியங்களால் அறியத்தக்கதும், சகல ஜகத்திற்கும் உபாதான காரணமாயிருப்பதும், சர்வஞ்ஞத்துவ முதலிய வற்றோடு கூடியதுமான சைதன்னியம் எதுவோ, அது தத்பதத்தின் வாச்சியார்த்தமாம். (உஎ)

சுவாத்தாமநிருபணம்.

கர்த்திருத்துவ முதலிய நாநா உபாதிகளினின்று நீங்கியதும், பிரபஞ்சாதீதமும், விசுத்தமும் (அஞ்ஞானமின்றியதும்), அத்வைதமும், அக்ஷரமும், அநுபவத்தா னறியத்தக்க துமாகிய சைதன்னியம் எதுவோ, அது தத்பதார்த்தத்தின் இலக்ஷியார்த்தமாம். (௨௮)

தத் துவம் பதங்களின் சமாநாதிகரணியம், அதன்பின் பதார்த்தங்களின் விசேஷண விசேஷியத்தன்மை, பின்னர் ஆத்மாவின் இலக்ஷியலக்ஷகத்தன்மையென மூவகைச் சம்பந்தமுண்டு. (௨௯)

வெவ்வேறு பொருளிலிருப்பனவாகிய சொற்கள் ஒரு பொருளிலிருத்தல் சாமாநாதிகரணியமாமென்று இலக்ஷண முரைப்போர் கூறுவர். (௩௦)

பிரத்தியக்ஷத் தன்மை பரோக்ஷத் தன்மைகளுக்கும், பரிபூரணத்தன்மை இரண்டாவதோடுகூடிய தன்மைகளுக்கும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமிருத்தலால், அவ்விரோதம் நீங்க, அவற்றிற்கு இலக்ஷணையினுற் பொருள் கொள்ளல் வேண்டும். (௩௧)

வேறு பிரமாணங்கள் செல்லுதலின்றி முக்கியார்த்தம் (சொல்லப்பட்ட பொருள்) கொள்ளப்படாமையுண்டாகிய காலத்து முக்கியார்த்த சம்பந்தமுடைய பொருளில் சொற்க ளிருத்தல் எதுவோ, அதுவே இலக்ஷணையென்று சொல்ல ப்படும். (௩௨)

வாச்சியார்த்தம் முழுவதையும் விட்டு, அதன் சம்பந்த மாகிய வேறு பொருளிலுள்ளபத ச்தின் விருத்தி யெதுவோ,

அது ஜகத் திலக்ஷணை (விட்டலக்ஷணை) யெனப்படும். அது கங்கையில் இடைச்சேரியென்பதுபோலவாம். அஃது ஈண்டு க்கொள்ளத் தக்கதன்று. (௩௩)

வாச்சியார்த்தத்தினை விடாமல் எதன் விருத்திக்கு' சக்தி க்கு) வாச்சியார்த்தத்திற் கந்நியமான பொருளில் பிரவிரு த்தி யுண்டாகின்றதோ, அஃது அஜகத் திலக்ஷணை (விடாத லக்ஷணை) யென்று சொல்லப்படும். அது சிவப்போடுகின்றது என்பது போலவாம். அதுவும் ஈண்டுக்கொள்ளத் தக்கதன்று.

வாச்சியார்த்தத்தின் ஏகதேசத்தினை விட்டு, ஏகதேசத்தி னை யறிவிப்பது எதுவோ, அது ஜகத்த ஜகத் திலக்ஷணை (விட்டுவிடாதலக்ஷணை பாகத்தியாகலக்ஷணை) யென்று சொ ல்லப்படுகிறது. அஃது அவனே இத்துவிஜ னென்பதுபோல வாம். இவ்விலக்ஷணையே ஈண்டுக் கொள்ளத்தக்கதாம். (௩௪)

அவனே இத்துவிஜன் என்னும் வாக்கியம் பரோக்ஷம் அபரோக்ஷம், அத்தேசம் இத்தேசம், அக்காலம் இக்காலம் என்பன முதலியவற்றை விட்டு, துவிஜன்மாத்திரத்தைக் குறிப்பிடுதற் றன்மையால் இரண்டு பதார்த்தங்களுக்கும் ஐக்கியத்தைக் கூறுகின்றது. (௩௫)

தத்துவமஸியென்னும் வாக்கியமும் தன்கணுள்ள பரோ க்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத் தன்மைகளைவிட்டுச் சைதன்னிய சொரூபமாத்திரத்தினை இலக்ஷயித்து அஸிபதத்தால் தத் துவம் பதார்த்தங்களின் ஐக்கியத்தைச் சந்தேகமின்றி யறி விக்கின்றது. (௩௬)

இவ்வாறு அறிவிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தினைக் காட்டப் பட்ட ஒப்பற்ற மகாவாக்கியத்தால் யானென்று அபரோக்ஷம் செய்யத்தக்க அதிகாரிகளுக்குச் சோகநீங்கிய தன்மையை வேதம் அறிவிக்கின்றது. (இவ்வாறு வாக்கியார்த்த ஞான முண்டாயின், அவித்தை நிவர்த்தியும் ஆநந்தப்பிராப்தி யும் உண்டாகுமென்றவாறு.) (௩௮)

விதிவாக்கியங்களுக்குப் பெரும்பாலும் பிரவிருத்தியை யுண்பெண்ணுந் தன்மை உலக வாக்கியத்தினும் வேதவாக்கி யத்தினும் காணப்படுகின்றது. சித்தித்த பொருளை (பிரம சொருபமாகிய வஸ்துவை) அறிவிப்பதினால் தத்துவமஸி யாதி வாக்கியங்களுக்கு இஃது (பிரவிருத்தியை யுண்டாக் குந் தன்மை) எங்ஙனஞ் சம்பவிக்கும்? (சம்பவியாதென்பது சங்கை.) (௩௯)

விதியே பிரவிருத்தியை யுண்பெண்ணுகின்ற தென்ப தில்லை. * இராஜனுகின்றான், புத்திரனுண்டானு னென்னும் ஞானத்தினாலும் உலகத்திற் பிரவிருத்தி யுண்டாகின்றதாக லின் விரும்பப்பட்ட பொருளினுணர்ச்சியும் பிரவிருத்தியை யுண்பெண்ணுவதாம். (௪௦)

* இராஜனுகின்றானென் றறிந்தகாலத்து, இராஜனைத் தரிசித்த லாதி பிரவிருத்தி உலகத்தினர்க்கு இயல்பாயுண்டாகின்றது. பிரவிரு த்திக்கும் வாக்கிய மில்லாதிருந்தும், புத்திரனுண்டாயினு னென்னு மிடத்தும் ஜாதகர்ம முதலியவற்றிற் பிரவிருத்திக்கின்றார்கள். ஆத லால் விதி வாக்கியமே பிரவிருத்தியை யுண்பெண்ணுவ தெனல் இல்லையென்பது கருத்து.

ஆத்துமா ஐக்கியபரமான (தத்துவமஸியாதி) சுருதி வாக்கியங்களால் நிரந்தரம் பிரகாசிப்பதாயினும், அஃது ஆசிரியனது கிருபையின்றிய புருஷர்களால் (பண்டிதர்களாயினும்) சாக்ஷாத்கரிக்கக் கூடியதன்று. (சக)

காமிய நிஷித்த கர்மங்களை விட்டு நித்திய நைமித்திக கர்மானுஷ்டானஞ் செய்யும் நிர்மல அந்தக்கரணமுடைய அதிகாரி, தானே ஆத்தும சாக்ஷாத்கார முடையவனாகின்றான். ஆகையால், குருவினால் பிரயோஜன மென்னையென்று மதிக்கற்க. (சஉ)

தயாநிதியாகிய குருவின்றிக் கர்மங்களானே ஞானம் (ஆத்மசாக்ஷாத்காரம்) உண்டாவதில்லை. ஆசாரியனையுடைய புருஷன் அறிகின்றான் என்னும் பொருள் * வேதத்தாற் பெறப்படுதலின். (சங)

வேதம் அநாதியாதலாலேனும், பரமேசுவரனால் நிகுவாசம்போல் வெளிப்படுத்தப்பட்டமையாலேனும் பரமப் பிரமாணமாகின்றது. உபநிஷத் வாக்கியமின்றித் தன்னாலாவது பிறிதொன்று (மற்றப் பிரமாணங்களா) லாவது ஆத்ம சாக்ஷாத்காரம் பெறப்படுவதில்லை. (சச)

எது வேறு பிரமாணங்களை யபேக்ஷிக்க வில்லையோ, எதனை யெல்லாப் பிரமாணங்களும் அபேக்ஷிக்கின்றனவோ

* “சூறாயபுவாநு வுரூபெஷாவெஷ — ஆசாரியனையுடைய புருஷன் அறிகின்றான்” என்பது சாந்தோக்கிய சுருதி.

அவ்வேத வாக்கியம் பிரம * முதலிய அதீந்திரியப் பொருள்
களை அறிதலிற் பிரமாணமாம். (சடு)

பிரமாணங்களையு மறிவிக்கும் ஞானத்தினை எந்த மந்த
ர்கள் பிரமாணத்தா லறிய விரும்புகின்றார்களோ, அந்த
† மகாத்துமாக்கள் இந்தனங்களானே நெருப்பினை யெரிக்க
(அதாவது எரிப்பதனை எரிக்கப்படுவதனால் எரியச் செய்ய)
விரும்புகின்றவராவர். (சக)

வேதம் அநாதி; இதனை வெளிப்படுத்தியவன் ஈசன். அவ
னால் வெளிப்பட்டமையை யுத்தேசித்து, இது (வேதம்) பூர்
வாசாரியர்களால் பிரமாணமென்று சொல்லப்பட்டது. (சஎ)

உருவங்களைக் காண்டலில் நேத்திரங்களைவிட வேறு
காரணம் காணப்படாததுபோல, அதிருஷ்ட உணர்ச்சியில்
(அநுபவிக்கப்படாத ஆன்மவுணர்ச்சியிலாதல், சுவர்க்கமுத
லியவற்றி னுணர்ச்சியிலாதல்) வேதத்தினைப்போல அறிவி
க்கும் ஏது வேறின்றது. (சஅ)

வேதங்களில் நிச்சயிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தை ஆசிரியர்
தந்து (சாஸ்தி) ரங்களால் பிரகாசப்படுத்துகின்றனர். அங்
ஙனம் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட இவ்வநுவாதமாத்திரம் பிரமாண
மாதல் அதற்குச் சித்திக்கின்றது. பிறிது யாதும் பிரமாண
மாதலில்லை. (சக)

* முதலிய வென்னுஞ் சொல்லால் சுவர்க்க நரகமுதலியனவுங்
கொள்ளப்படும்.

† ஈண்டு மகாத்துமாக்க ளென்றது பரிகாசவசனம்.

இரண்டு பாகங்களோடு கூடிய வேதத்தில் ஓர் அம்சம் (முதற்பாகம்) துவைதத்தை (கர்த்தா கருமம் பயன்முதலிய வடிவினதாகிய பேதத்தினை)ச் சாதிக்கின்றது; மற்றைய அம்சம் (உபநிஷத்துப் பாகம்) பிரசித்தமான அத்வைத வஸ்துவினையே (சகலபேதங்களுமின்றிய பிரம சொரூபத்தினையே) பிரதிபாதிக்கின்றது. (௫௦)

அத்வைதமே சத்தியம்; அதன்கண் துவைதம் சத்தியமன்று; சத்தியில் வெள்ளிபோலும், கானலில் நீர் தோன்றுதல்போலும் அத்தியஸ்தமாம் (கற்பிதமாம்). (௫௧)

துவைத (அசத்திய) வஸ்துவில் அத்வைத வஸ்து அத்தியஸ்தமாகின்றதெனின், அதிற் பொருத்தமின்று (வஸ்து இன்மையால்); சத்தியத்தில் (வஸ்துவில்) அசத்தியங்களின் (அவஸ்துக்களின்) ஆரோபம் உண்டாகின்றது (அது வஸ்து வடிவமாயிருத்தலின்). (௫௨)

இரண்டற்கும் ஆரோபங் கூறின், அவ்விரண்டற்கும் வேறுக யாதும் இல்லை. சூனியத்தில் ஆரோபமுண்டாகாது. ஆதலால், அத்வைதத்திற்குச் சத்தியத்தன்மை கொள்ளற்பாற்று. (௫௩)

பிரத்தியக்ஷ முதலியவற்றா லறியப்படாத அத்வைதம் சுருதியால் பிரதிபாதிக்கப்படுவதாம். துவைதம் பிரதிபாதிக்கப்படுவதன்று; அது இயல்பாகவே உலகத்தாரால் பிரதிபாதிக்கப்படுதலால். (௫௪)

அத்வைதம் சுகவடிவினது; துவைதம் என்றுஞ் சகித்
தற்கரிய துக்க வடிவினது. எதிற் பிரயோஜன முள்ளதோ
அதனையே இச்சுருதி பிரதிபாதிக்கும். (௫௫)

வேதவாக்கியங்களினாலே எந்த ஆனந்தரூபமாகிய அத்
வைத வஸ்து பிரதிபாதிக்கப் படுகின்றதோ, அதற்கு ஜீவத்
தன்மை இயல்பாயுள்ள சொரூபமென்று சிலர் சொல்லுகின்
றனர். (௫௬)

அந்த நிர்மல ஞான சொரூபத்திற்கு ஜீவத்தன்மை
யியல்பெனின், அக்கினியின் உஷ்ணப்பிரகாச சுபாவம் நீக்கப்
படாதது போல, அதற்கு ஒருநாளும் அழிவுண்டாகலா
காது. (௫௭)

எவ்வாறு அயம் இரசத்தோடு (பாதரசத்தோடாதல்
ஒஷ்திரசத்தோடாதல்) கூடிக் காஞ்சனத் தன்மையை அடை
கின்றதோ, அவ்வாறே ஜீவன் சாதன சக்தியால் பரத்தன்
மையை அடைகின்றான் எனச் சிலர் கருதுகின்றனர் (சித்
தாந்த வுணர்ச்சி யின்மையாற் சங்கிக்கின்றனர்). (௫௮)

அந்த இம்மதம் பொருத்தமுடையதாகாது. சிலகாலத்
தில் இரசவீரியம் நஷ்டமாகவே இரும்பிலேறிய பொன்
னிற்ம் நாசத்தை யடைகின்றது. (இரசசக்தியால் காஞ்சனத்
தன்மையை யடைந்த இரும்பு மறுபடியும் தன் சொரூபத்
தன்மையை யடைகின்றதென்பது பொருள்) (௫௯)

அங்ஙனமே அநேகவித சுக துக்க லக்ஷணங்களோடு
கூடிய இந்த ஜீவத்தன்மையும், சாதன சக்தியால் நீங்கியது
போல் தோற்றுகின்றதெயன்றி நாசமடைகிறதில்லை. (௬௦)

ஆதலால் இயல்பாகவே ஜீவஞாகுமாயின், அது நிரந்தரம் ஜீவனையாகும். இவ்வாறு பரமாத்மாவாயின் பரமாத்மாவே யாகுமென்பது சம்மதம். (சொருபமாக இது பரமாத்மாவே; உபாதிவசத்தால் ஜீவத்தன்மையை யடைந்தது; உபாதி லயத்தில் பரமாத்ம சொருபமே யாகின்றது.) (சுக)

அல்லது சீவன் (உபாசனை முதலிய) சாதன பலத்தால் பரமாத்மாவினால் சமத்தன்மையை யடைகின்றதெனின், அதுவும் (சொருப்பியமும்) சிலகாலத்தில் (சாதன சக்தி நசிக்குங் காலத்தில்) நசித்துவிடும் என்று எல்லாரானும் நிச்சயிக்கப்பட்டுளது (யாது ஆக்கப்பட்டதோ, அது அழிந்தேதீரும் என்பது பொருள்). (சுஉ)

ஆதலால் நீக்கற்கரியதையும், சம்பந்திகளையும், மோகத்தையும், மோகசொருபமான சம்சாரத்தையும் தனது ஆத்மஞானத்தால் நீக்கிப் பூர்ணனும், எங்கு முள்ள ஆத்ம சொருபனுமாகிய தானே எஞ்சுகின்றான்; வேறொன்றும் எஞ்சுகிறதில்லை. (சுங)

அறியத்தக்கது சத்தியஞான அநந்த சொருபமும் அத்வைதமுமான பரமாத்மருபமுமாமென்று சகல ஸ்மிருதிகளுடன் எல்லா உபநிடதங்களும் பிரதிபாதிக்கின்றன. (சுச)

ஐக்கியத்தை அறிவிக்குஞ் சகல வேதவாக்கியங்களுக்கும் அங்கவழிவமாக மற்றெல்லா வாக்கியங்களுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. (சுரு)

எது சூரியன்போலுதிக்கவே கர்த்திருத்தன்மை முதலியன இருள்போற் கெடுமோ, அத்தன்மைத்தாகிய பேத நீங்

கிய ஞானம் தத்துவமஸி முதலியவற்றினின்றும் * எங்ங
னம் உண்டாகும்? (கக)

கர்மப் பிரகரணத்திலுள்ள ஞானம் (அக்கினிஹோத்தி
ராதி) கர்மங்கட்கங்கமாமென்று பிரஞ்ஞர்களால் (மீமாம்ஸக
பண்டிதர்களால்) அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது; அது கூடாது.
பின்னப்பிரகரணத்திலுள்ள ஞானத்திற்குக் கர்மத்திற் கங்க
மாந்தன்மை எங்ஙனஞ் சம்பவிக்கும்? (கௌ)

அதிகாரி விஷயபேதங்களை யுடைய கர்ம ஞான வடிவ
மான இரண்டு காண்டங்களுள், உளவாகவே (அதிகாரிவிஷய
பேதமிருத்தலான்) ஞான கர்மங்களிரண்டற்கும் ஒன்றற்
கொன்று அங்காங்கித்தன்மை எங்ஙனம் நிகழும்? (நிகழா
தென்பது பொருள்.) (கஅ)

ஞானம் கர்மப் பிரகரணத்திற் சம்பவியாது; அங்ஙனமே
இக்கர்மமும் ஞானப் பிரகரணத்திற் சம்பவியாது. ஆகவே,

* இவ்வினா அபேதஞானம் ஜந்நியமன்று நீத்தியப் பிராப்தமா
மென்பதை யுணர்த்த வந்ததேயாம். அங்ஙனமின்றிப் பேதகத்தன்
மை முதலிய பேதத்தோடு கூடிய காலத்து நிகழும் தத்துவமஸி மகா
வாக்கிய உபதேசத்தாற் பேதநீங்கிய (அபேத) ஞானமுண்டாகாதெ
னும் மறுதலையாயின், அஃது 'இரஜ்ஜ-வஞ்ஞான காலத்துண்டாகிய
சர்ப்ப ஞானத்தின் நீக்கம் அச் சர்ப்பஞானகாலத்து உபதேசத்தால்
உண்டாகுமேயன்றி, அச்சர்ப்பஞானமொழிந்த இரஜ்ஜ-ஞான காலத்
துபதேசத்தாலுண்டாகாது; சமானசத்தை யுள்ளனவே தம்மிற்சாதக
பாதகமாமென்னு நியாயத்தான். அங்ஙனமே பேதஞான காலத்துண்
டாகு முபதேசத்தான் பேத நீக்கத்தின் ஞான முண்டாகுமேயன்றி,
அப்பேதஞான மொழிந்த அபேதஞான காலத் துபதேசத்தாலுண்டா
காது' என்றல் முதலியவற்றால் ஈறுக்கப்படுமாறு காண்க.

சூரியனுக்கும் இருளுக்கும்போல் எங்ஙனம் இவ்விரண்டற்
கும் சமுச்சயம் (கலப்பு) உண்டாகும்? (சூக)

ஆதலால் மிக அழுத்தமான இருளைக் கெடுப்பதில்
சூரியன் உதவியை விரும்பாததுபோல ஞானம் மோகத்தை
நிவர்த்திப்பதில் வேறுதவியை விரும்புவதில்லை. (எ0)

அந்த (சர்வாநுபவ சித்தமாகிய) ஜகத்திற்குச் சாக்ஷி
யெதுவோ, அது ஞானமாம். அந்த ஞானரூப ஆத்மாவாகிய
சாக்ஷி அந்த (அவித்தையாற் கற்பிக்கப்பட்ட) தர்மங்களால்
சம்பந்திக்கப்படுகிற தில்லை. ஆதலால் சச்சிதானந்த ரூபம்
அச்சாக்ஷியே (தர்மியன்று). (எக)

இரஜ்ஜு முதலியவற்றிற்குப் பாம்புமுதலியவற்றோ
டுண்டாகுஞ் சம்பந்தம் திருசிய மாவதுபோல, ஆத்மாவு
க்குக் கர்த்திருத்வாதிகளோடுள்ள சம்பந்தம் திருசிய சம்ப
ந்தமாம். 'என்றும் இவ்வான்மா அசங்கமா' மென்று (பிரக
தாரணிய) சுருதியும் இவ்வர்த்தத்தினையே சாதிக்கின்றது. ()

கர்த்திருத்தன்மையும் கருமத்தன்மையும் எதற்கு விள
ங்குகின்றனவோ அது பிரமமே (கர்த்திருகர்மவிளக்க வடிவா
யிருத்தலின்). கர்த்தா அல்லது கர்மம் பிரமத்தை யறியாது
(தானின்மையால்). எதற்குக் கர்த்தாவும் கர்மமும் இல்லை
யோ, அந்தப் பிரமவடிவமான இவ்வாத்மாவே தெளிவாய்
அறிய ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. (எங)

கர்த்திருத்துவ முதலிய யாவும் இம் மாயா சக்தியால்
ஆத்மாவினிடத்துத் தோற்றுகின்றனவென்று சிலர் கூறுகி

ன்றனர். அவர்களுக்கு இக்கற்பனை வடிவமான பிராந்தி எங்ஙனமுண்டாயிற்று? பிரமத்திற் கந்தியமாகப் பிறிதொன்று மில்லை; ('ஒரே அத்துவிதீயப் பிரமமுளது; ஈண்டு நாநா வென்பது சிறிதுமில்லை' என்னும் இவை முதலிய சுருதியான்.) (எசு)

காரணமாகிய மண் அறியப்படுங்கால் காரியமாகிய குடம் கரகமுதலியன அறியப்படுமொறுபோல அந்தப் (சுருதியிற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட) பிரமம் அறியப்படின, சகல பிரபஞ்சமும் அறியப்பட்டதாகும். (எடு)

விசேஷ மின்றியதும், பரிசுத்த முள்ள சைதன்னிய சுபாவமுமான அந்தப் பிரமம் ஒன்றே காரியவடிவான பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாம். ஆதலால் சத்தியமும், ஏக ரூபமும், மாயையினை யுபாதியாக வுடையதுமான பிரமத்தினின்றும் இவ்வெல்லாம் (இது வென்னும் வடிவாய் அநுபவிக்கப்படும் பிரபஞ்சம்) உண்டாயின. (அந்திய வாதிகளாற் கற்பிக்கப்படும் பிரதான முதலியன காரணமாகாவென்பது பொருள்.) (எசு)

காரணம் அசத்தென்று சிலர் கூறுகின்றனர். அசத்திற்குக் காரணத்தன்மை யுண்டாகாது. முளையை யுண்டாக் குஞ் சக்தி, சத்து ரூபமான வித்திருக்கின் எல்லாரானும் செவ்வையாய்ப் பார்க்கப்படும். (இல்லாத வித்தின்கண் அறியப்படாதென்பது பொருள்.) (எஎ)

ஐகத்திற்கு அசத்து காரணமென்று கூறி, வாதியான வன் வந்தியாபுத்திரனால் (புத்திரனை யுண்டுபண்ணும் வடிவி

னதாகிய) காரியத்தைச் சாதிப்பானாக; அன்றியும் கானல்
நீரைப் பருகிப் பெருந்தாகத்தைத் தணித்துக்கொள்வானாக.
(வந்தியாபுத்திரனும் கானல் நீரும் இன்மையால், அவற்றின்
காரியமு மில்லையென்பது பொருள்.) (எஅ)

எதனால் முற்கூறிய அசத்துவாதம் * சாஸ்திரயுக்திக
ளால் சம்பவிக்கவில்லையோ, அதனால் சத்து சொருபமாகிய
பிரமமே சகல ஜகத்திற்குங் காரணமாகின்றது. (எக)

பிரபஞ்ச வடிவமாகவும் பிரமமே பிரசித்தியை யடை
கின்றது. குரு சிஷ்ய வடிவமாகவும் அங்ஙனமே பிரமா
முதலிய வடிவாகவும் (இரணிய கர்ப்பன் முதலிய தேவதை
வடிவாகவும்) இந்தப் பராற்பரமாகிய பிரம சொருபமானது
தோற்றுகின்றது. (அவ்வவ் வடிவமாகப் பிரமமே விவர்த்த
ருபமாய் விளங்குகின்றதென்பதுபொருள்.) (அ0)

சத்தியம் ஜகத்தென்னும் ஞானம் அபக்குவ சித்தமு
டைய (அத்வைத பாவனை யில்லாத) வர்களுக்குச் சன்ன
மாண பரம்பரையின்பொருட்டு உண்டாகின்றது. ஆதலால்
இவ்வெல்லா ஜகத்தும் அசத்தியமாமென்று உபநிடதங்கள்
பிரதிபாதிக்கின்றன. (அக)

பக்குவ மனதை (சிரவணமனனாதிகளால் நிலைத்த பிர
ஞ்ஞையை)யுடைய புருஷ சிரேஷ்டர்களுக்கு அவர்களது

* “ஸுஷெவஸௌஷெஜஃசுருவீக - செளமியனே !
இது முன் சத்தாகவே யிருந்தது” என்பது சுருதி. வந்தியாபுத்திரன்
முதலியவற்றினின்றும் காரிய முண்டாகாமை யுக்தி.

பழமையான புண்ணியங்களான் இஃது (வேதம்) * இவ்வெல்லாஜகத்தும் பிரமமேயென்று பலமுறை யறிவிக்கின்றது.()

பொன்னென்னும் உணர்ச்சியின்றியவர்கட்குப் பொன்னாகிய பூஷணத்திலுள்ளது பூஷணமென்னும் புத்தியே. (பொன்னின் வேறன்றாபினும் பொன்னென்னும் புத்தியின்று.) அதுபோல, அவிவேகிகளுக்கு (தத்துவ வுணர்ச்சியில்லாதவர்கட்கு) இவ்வெல்லாம் பிரமமே யென்னும் உண்மையுணர்வின்று. (அக)

யானென்னு முணர்வான் எல்லரிடத்தும் பிரசித்தமாயுள்ள இப் பிரமம் எவனுக்குப் பரோக்ஷமாகும்? (ஒருவனுக்கு மாகாது). அதுவும் (அபரோக்ஷமாயிருப்பதும்) சுருதி விசாரமின்றிய மூடர்களான் சாக்ஷாத்கரிக்கக் கூடியதன்று. (அச)

யான் இதுவென்னும் புத்திகளால் சகல ஜனங்களும் எப்போதும் வியவகரிக்கின்றார்கள். அவற்றுள், முன்னது பிரத்தியகாத்மாவினிடத்தும் பின்னது சரீரம் இந்திரியம் முதலிய புறப்பொருளிலும் வசிக்கின்றது. (அரு)

யானென்னும் புத்தி சரீரேந்திரியாதி விஷயங்களை விஷயிப்பதாயின், இது பெரும் பிராந்தியே; அஃதல்லாத தன்கண் உண்டாகும் அஃதென்னும் புத்தி அத்தியாசமாக விதிக்கப்படுதலான். (அக)

* “ஸ்வ-ஹ்-வலி-ஹ்-ஹ் - நிச்சயமாக இவ்வெல்லாம் (ஜகத்து) பிரமம்” என்பது சுருதி.

ஆதலால் எல்லாவற்றிற்கும் சாக்ஷியாகிய பரமாத்மா
வே யானென்னும் பிரத்தியயத்திற்குப் பொருளென்பது
உசிதம். ஜடமாயினும், இவ்வகங்காரம் சத்தின் சம்பந்தத்
தால் சேதனம்போலாகின்றது. (அ௭)

ஆதலால் சகல சரீரங்களிலும் எந்தப் பிரத்தியயம்
கேவலம் யான் யானென்றே ஸ்பஷ்டமாய்க் காணப்படுகின்
றதோ, அதற்கு முக்கியார்த்தம் பிரமமே யாகின்றது. (அ௮)

கோவென்னுஞ் சொல்லால் கோத்தன்மைச் சாதி
காணப்படுவதுபோல, அதன் வியக்தியும் அர்த்தத்தன்மை
யாற் காணப்படுகின்றது. அவ்வாறே யானென்னுஞ் சொல்
லின் பொருளாகிய பரமாத்மா பிராந்தியினால் அகங்காரமாகி
ன்றது. (அ௯)

அக்கினியின் சேர்க்கையால் இரும்பிற்குத் தகிக்கப்
படுங் தன்மை முதலியன தோற்றுவதுபோல அகங்காரத்தி
னும் சேதனசம்பந்தத்தால் யான் என்று கர்த்திருத்தன்மை
முதலியன தோற்றுகின்றன (அத்தியாசத்தால்). (௯௦)

தேகேந்திரியங்களுக்கு வேருளதும், நிர்மலமும், இணை
யற்றதும், அத்வைதமுமாகிய பிரமமே யானென்னும் பிர
த்தியயத்தின் பொருளாமென்றறிந்து அதற்கு வேருக ஒன்
றனையுங் கற்பிக்கலாகாது. (௯௧)

எவ்வாறு அவயவ பேதத்தால் சரீரத்தில் சுக துக்கங்
கள் அநேகமாகின்றனவோ, அங்ஙனமே ஈண்டு (சம்சாரத்
தில்) அபேதமிருக்கினும் இவ்வாத்மாவிற்கு அநுபவ வை

சித்திரியம் (சத்து அசத்து சதசத்து, பின்னம் அபின்னம்
பின்னாபின்னம் என்னு மிவை முதலிய அநுபவவேற்றுமை)
உண்டாகின்றது. (கஉ)

இந்தப் பிரபஞ்சம் யாது? இதன் வடிவம்யாது? இஃது
எங்ஙனம் உண்டாயிற்று? இதற்குக் காரணம் யாது? என்று
இவ்வாறு ஒருபோதும் சிந்திக்கலாகாது. ஜகத்து மாயாமாத்
திரமாமென்று புத்திமான்களால் சிந்திக்கத்தக்கதாம். (கங)

‡ மரத்தின் விகாரமாகிய யானையின்கண் மரமானது
மறைகின்றது. அதுவும் (யானையும்) அதன் (மரத்தின்) கண்
ணை மறைகின்றது. அங்ஙனமே ஜகத்திற் பரமாத்மாவும்
பரமாத்மாவிற் சகமும் மறைகின்றன. (கச)

* ஆத்ம மயமாகிய பெரிய படத்தில் நாநாவித ஜகச்
சித்திரம் ஆத்மாவினால் (தனதிச்சையாகிய தூரியால்) எழுத
ப்பட்டுளது. அச்சித்திரத்தைக் கேவலம் தானே பார்த்துப்
பரமாத்மா ஆநந்தத்தை யடைகின்றார். (கரு)

‡ “மரத்தை மறைத்தது மாமதயானை, மரத்தின் மறைந்தது மாமத
யானை, பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம், பரத்தின் மறைந்தது
பார்முதற் பூதம்” என்னுந் திருமந்திரச் செய்யுளின் பொருளு
மிதுவே.

* அங்ஙனமே, “ஜமஹித்ருஸோலிவ்ய ஸ்வஹாதலிக
யாதநி | ஸ்யபெவஸோலொக்ய ஸ்ரீணாதிலமவாநுஸிவஃ ||
பகவானாகிய சிவன் தன்னிடத்துத் தன திச்சையாகிய தூரியினால்
ஜகத்தாகிய சித்திரத்தை எழுதித் தானேபார்த்துச் சந்தோஷிக்கின்
றார்.” என்று யோகிகளி னிருதயமென்பதில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது

சின்மாத்திரமும், அமலமும், அக்ஷயமும், அத்துவய
மும், ஆநந்தமும், அநுபவத்தா னறியப்படுவதுமாகிய பிரம
மேயுள்ளது; அதனின் வேருனது சிறிதும் இல்லையென்பது
* ஞானிகளின் நிச்சயம் (சித்தாந்தம்). (கூக)

வித்தை அவித்தை யென்னும் இவ்வேத பரிபாஷை
வியவகாரதசையின்பொருட்டாம்; தத்துவதிருஷ்டியாகவோ
இல்லை. யதார்த்த சொரூபம் பிரமமே. இதற் கந்நியமான
தில்லை. (கூஎ)

பிரமத்தின் வேருனது இருக்கின்றதென்னும் மத
முளதேல், அதுவும் (வேருனதும்) இருக்கின்ற தென்னுந்
தன்மை வழவினதாகிய பிரமமேயாகின்றது. இருக்கின்ற
தென்னுந் தன்மையின் வேருன துளதேல், அது இல்லையெ
ன்னுந் தன்மையான் சூனியமென்றே பெறப்படுகின்றது. ()

தத்துவ ஞான சக்தியால் ஸ்திரத்தன்மையாக (விசேஷ
பாதிக ளின்றிய தன்மையாக) வாதிக்கப்பட்ட தாயினும்,
அந்த (உலகப் பிரசித்த சரீர வியவகார வழவினதாகிய)
மாயை உடல் நீங்குமளவும் இந்த ஞானிகளுக்கு மித்தியாத்
தன்மையாகத் தோன்றுகின்றது. ஆத்துமாவும் சுவ (அத்வ
யாநந்த சத்திய) சொரூபமாகப் பிரகாசிக்கின்றது. (கூக)

* இஃது, “எப்போதாவது வியவகாரத்தில் துவைதத்தைப் பார்
க்கின், சித்தின் அந்நுவயத்தால் ஞானத்மாவிற்ரு வேருகக் காண்ப
தில்லை. ஆனால், திக்குப் பிரமை, இரட்டைச் சந்திரன் என்பவற்
றைப்போல மித்தையாகவே காண்கின்றான்.” என்று வார்த்திக
காரரால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ஞானிகளுக்கு இதுவே விசேஷம். பிரபஞ்ச மாகிய சம்சாரத்தைப் பார்க்கின்றவர்களாயினும், சத்துக்கள் ஆத்மாவிற்கு வேறாக ஒன்றனையுங் காணார். சகல உபநிடதவாக் கியங்களாலும் நிச்சயிக்கப்பட்டதாயிருத்தலின், தனது ஆத்மாவிற்கு வேறாக ஒன்றனையும் பாவிக்கிறதில்லை. (க00)

எல்லாம் பிரமமென்று அறிகின்ற ஞானிகளுக்குச் சிந்திக்கத் தக்கது யாது? சிந்திக்கத் தகாதது யாது? சொல்லத் தக்கது யாது? சொல்லத் தகாதது யாது? செய்யத் தக்கது யாது? செய்யத் தகாதது யாது? ஒன்றுமில்லை. (க01)

எல்லாத் திரிசிய விசேஷங்களையுந் திருக்கு ருபமாகப் பார்க்கின்ற ஞானிகட்குப் பந்தமுமில்லை, மோக்ஷமுமில்லை, பரமாத்மத் தன்மையுமில்லை, ஜீவத்தன்மையுமில்லை. (க02)

அடிக்கடி சிந்திக்கப்படுவனவும், அறிவிக்கப்பட்ட நிஜ வுபதேச முடையனவும், எல்லாப் பிரமாணங்களுக்கும் எல் லையுமாகிய சகல வேதங்களுக்கும் இதுவே (ஆத்ம ஏகத்துவ மே) பிரமாணியமான * நிகமனமாம். (சகல வேதாந்தங்க ளின் சித்தாந்தங்களு மிதுவேயென்பது பொருள்.) (க03)

* ஜீவன் பரமாத்மாவின் அபின்னம் என்பது பிரதிஞ்ஞை; சச் சிதானந்த முடைமையான் என்பது ஏது; ஏது பரமாத்மாவின் அபி ன்னமாகாதோ அது சச்சிதானந்த லக்ஷணமுடையதாகாது; குடம் போல என்பது திருஷ்டாந்தம்; இச்சீவன் சச்சிதானந்த லக்ஷண முடையதாகாத தன்று என்பது உபநயம்; ஆதலால் ஜீவன் பரமாத் மாவின் அபின்ன மாகாததன்று என்பது நிகமனம்.

இவ்வாறு குருவினால் உபதேசிக்கப்பட்ட சிஷ்யன் சந்தோஷமுடையவனாய் அவரைப் பலதரம் நமஸ்கரித்துத் தனதுபவத்தாற் சித்தித்த அர்த்தத்தைத் தானே உள்ளில் விசாரித்தான். (க0ச)

யான் அஜரன் (மூப்பில்லாதவன்); யான் அக்ஷரன் (அழிவில்லாதவன்); யான் பிராஞ்ஞன் (ஈசுவரன்); யான் பிரத்யகாத்மபோதன்; யான் பரமாநந்தமயன்; யான் பரமசிவன்; யான் பரிபூரணன். (க0ரு)

ஆத்ம ஞானிகளுள் சம்பத்துடையவன் யான்; ஆத்மா நந்தா நுபூதி ரசத்தை யுணர்ந்தவன் யான்; பாலன் இடையன் வரையுள்ள எல்லாராலும் யானென் றனுபவிக்கப்படும் பெருமையுடையவன் யானே. (க0சு)

இந்திரிய சுகத்தினின்றுத் திரும்பியவன் யான்; ஆத்ம சுக ஞானுபூதியால் நிரம்பியவன் யான்; இத்தன்மையது ஆத்மா என்னும் புத்திக்கு மிகத் தூரமாயுள்ளவன் யான்; விஷய சுகத்திற்கு வேறுகிய சுகத்தையடைந்த சித்தமுடையவன் யானே. (க0எ)

ஈசர்களுக்கு ஈசன் யான்; இராகத் துவேஷ சம்பந்த மில்லாதவன் யான்; ஆத்ம சொருபத்தைக் காண்டல் வடிவமான விஷயத்தில்புத்தியுள்ளவர்களுள் விரும்பப்படும் கடைசிப் புருஷார்த்தத்தைச் சாதித்தற் றெழுதி லுடையோன் யானே. (க0அ)

ஜகத்திற்கு (உற்பத்திலயங்க ளுடையதற்கு) உதயம் (பிரகாசம்) யான்; உபநிடதமாகிய உத்தியானத்தில் திரிப

வன் (அதன் அர்த்தத்தைப் பரிசீலனஞ் செய்பவன்) யான்;
மிகுந்த சோகமாகிய சாகரத்திற்கு வடவை நெருப்பு யானே.

அத்தியந்த தேஜோமயமான தனது விபூதிகளால் மே
லும் கீழும் குறுக்குமாக வியாபித்தவன் யான்; தர்க்க விதர்
க்கங்களாலாகிய விசாரத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவன்போற்
றோற்றுகின்றவன் யானே. (கக0)

இருடி யான்; இருடி கணம் யான்; சிருஷ்டி யான்;
சிருஷ்டிக்கப்படுவது யான்; செல்வம் யான்; பெருக்கு யான்;
திருப்தி யான்; திருப்தி தீபத்தின் சுடர் யானே. (கக1)

ஏகன் யான்; இஃது இத்தன்மையது, இவ்வளவினது
என் றெண்ணும் பேதமில்லாதவன் யான்; நிராசையுள்ளவர்
களால் யஜிக்கத்தக்கவன் யான்; உள்ளத்தில் யான் புண்ணி
யாத்மா வென்னும் அநுபவமில்லாதவனும் யானே. (கக2)

ஐக்கியத்தை விளக்குவான் யான்; வாக்கியத்தா லுண்
டாகும் பிரமசுபாவ ஞானத்தால் பரிசுத்தமான மதியுடை
யோர்க்கு இறைவன் யான்; இரவின் இருள்போன்ற மோக
(அஞ்ஞான) த்திற்குச் சூரியன் யானே. (கக3)

ஒடதிகளுக்கு விரியம் யான்; குறுக்கு நெடுக்காயுள்ள
புவனம் யான்; ஒங்காரமாகிய கமலத்தில் விளங்கும் ஆத்ம
சுகமாகிய வாசனையால் மதர்த்த வண்டு (மறைக்கப்பட்ட
அகங்காரம்) யானே. (கக4)

அசுபங்களுக்கு ஒளஷதம் யான்; உபாதியினாலாகிய
பிரபஞ்சலக்ஷண தர்மக்கூட்டங்க ளில்லாதவன் யான்; சித்த

த்தாற் கற்பிக்கப்படும் பல்வகையான தர்மாதி நான்கு புரு
ஷார்த்தங்களைபும் சாதிக்குந் தன்மையுடையோன் யானே.()

யான் பெரியனென்னு மேன்மையால் மதர்த்த பெரிய
யானே போன்றவர்களுக்கு அங்குசம் யான்; ஆகாயம்போல்
பலமில்லாதவன் யான்; மன்மதனைப்போல் ஆக்கப்படு வீகா
ரங்களில்லாதவன் யானே. (ககக)

ஆத்மாவினிடத்துச் சம்சய புத்தி யுடையவர்களுக்குச்
சலனமில்லாத (நிச்சயமான) வுபதேசத்தால் அறிவிக்கின்ற
வன் யான்; நிலையில்லாத சுகத்தினின்றுந் திரும்பியவன்
யான்; நிலையுள்ள சுகவடிவமான ஞான சம்பந்தத்திற்குரிய
வன் யானே. (கக௪)

கருணை ரசத்தால் நிரம்பியவன் யான்; வியாபிக்கப்
பட்ட கமலாசனன் (பிரமா) முதலியோர் உலகம் யான்; மனி
னமான அகங்கார முதலியவை யில்லாதவன் யான்; புண்
ணிய பாவ சம்பந்த மில்லாதவன் யானே. (கக௮)

இந்திரியங்களுக்கு எட்டாதவன் யான்; ஆகாயாதிகளு
க் கப்பாற்பட்டவன் யான்; ஆகாயத்தாமரை வடிவினதாகிய
சம்சாரத்திலுள்ள அற்பர்களாலடைதற்கரியன் யான்; கண்ட
ஞானத்வத நீக்குதற் றெழிலுடையோன் யானே. (கக௯)

துவைத நீங்கியதாகச் சொல்லப்படுபவன் யான்; தேகி
யான்; ஆகின்றவை யெல்லாவற்றிற்குங் காரணபூதமான
இருதயம் யான்; பலத்தில் ஆசையில்லாதவர்களா லடையப்
படுபவன் யான்; போக்குவரவில்லாத பூரணபோதன் யானே.

மிகவழுத்தமான மோகமென்னும் இருளின் நிறைவை
நாசஞ்செய்யும் சூரியகிரணம் யான்; நாழிகை, பகல், இரவு
வருஷம், யுகம், கற்பமென்னும் காலபேதங்கள் யானே. ()

ஸ்தாவர சங்கம சொருபன் யான்; தேர்ந்த புத்திமான்
களாற் புகழப்படும் ஒழுக்கமுடையவன் யான்; விஷயப் பற்
றுள்ள ஜனங்களா லடைதற்கரியவன் யான்; நிலையில்லாச்
சம்சார சாகரத்தின் கரை (பிரமம்) யானே. (கஉஉ)

வேதமாகிய சமுத்திரத்தில் மறைந்துள்ள ஞான சுகத்
தினாற் றேன்றிய களிப்பால் சந்தோஷமுடையவன் யான்;
* சலமென்னும் பதத்தில் பிரவேசித்த புத்தியினை யுடை
யோர்க்கு அறியப்படாதவன் யான்; சாந்தியென்னும் மார்க்க
த்தா லறியப்படுபவன் யானே. (கஉங)

பிரமா முதலியோரால் விஷயிக்கப்படும் பஞ்சமகா பூத
ங்களுக்குக் காரண சொருபன் யான்; ஜகத்திற்கு ஆநந்த
த்தை யுண்டுபண்ணுவோன் யான்; பிறப்பு, மூப்பு, நோய்,
இறப்பு என்பவைகளில்லாதவன் யானே. (கஉச)

உங்காரம் (வெண்கலத்தாள முதலியவற்றின் தொனி),
ஹங்காரம் (யுத்தத்திலுண்டாகும் வீரத்தொனி), சிஞ்சிதம்

* சலம் என்பது தனது வெற்றியின்பொருட்டு வேறு விதமான
பொருளைக் கற்பித்தல். அது நவ கம்பளமுடையவன் பிராமணன்
என்னும் இவ்வாக்கியத்திற்குப் புதிய கம்பளமுடையவன் பிராமணன்
என்னுஞ் சொல்லுவானது கருத்துக் கியைந்த பொருட்டு மாறாக ஒன்
பது கம்பளமுடையவன் பிராமணன் என்று பொருள் கொள்ளல்
போலும்.

(கிண்கிணியோசை), பிளிறல் (யானைச் சத்தம்) என்னும் முக்கியமான பல்வகை நாதபேதங்கள் யான்; விரைவில் நிகழ்ந்த ஆத்மஞான தீபத்தால் விளக்கப்பட்ட இருதயபவனம் யானே. (பவனம் - வீடு.) (க௨௫)

ஞானம் யான்; ஞேயம் யான்; ஞாதா யான்; ஞாதிரு ஞானம் (அறிபவன் அறிவு) இல்லாத இருத்தற் றன்மை மாத்திரம் யானே. (க௨௬)

தத்துவங்கட் கப்பாற்பட்ட பதம் யான்; தத்துவங்களி னுள் யானுளன் என்னும் அபிப்பிராய மில்லாதவன் யான் ; தாமத விருத்திகளால் அறிதற் கரியவன் யான் ; தத்துவம் பதங்களின் ஞானத்தால் அறிவிக்கப்படு மந்தக்கரணமுள்ள வன் யானே. (க௨௭)

தேவர், தைத்தியர், நிசாசரர், மனிதர், திரியக்கு, மகீ தரம் (மலை) முதலியன யான்; தேகேந்திரியாதிகள் இல்லாத வன் யான்; தெற்கு, கிழக்கு முதலிய திக்குகளின் பகுப்பு யானே. (க௨௮)

தர்மாதர்ம மயன் யான்; தர்மாதர்ம முதலிய பந்தமில் லாதவன் யான்; தருமசீலர்களுக்கு எளியன் யான்; தன்னி யன் யான்; பிரமாவிற்ருக் காரணன் யானே. (க௨௯)

பெயர் முதலியவைகளில்லாதவன் யான்; நாகம் சுவர் க்கம் முதலியவைகளில்லாதவன் யான்; நாதத்தினு ளறியப் படுபவன் யான்; பல்வகைச் சத்தத்திற்கும் சகல வேதங்கட் குஞ் சாரம் யானே. (க௩௦)

ஈச சீவ பேதத்தை வாதிக்கும் பரமார்த்த ஞானத்தால்
சுத்தமான சித்தமுடையவன் யான் ; * பிரகிருதி யான் ;
விகிருதி யான் ; பகுக்கப்படுபவைகளின் பரிணாமம் யானே.()

பணதர (பாம்பு) பூதர (மலை) சாரணர்களது விக்கிர
கங்களால் தாங்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தின் சாரம் யான் ; (சிவ
னது) நெற்றியிலுள்ள சிவந்த கண்ணினுற் றோல்வியடைந்த
பஞ்சபாணன் (மன்மதன்) யானே. (க௩௨)

யான் † (பாசத்தால்) கட்டுப்பட்டவ னல்லன் ; அங்
ஙனமே யான் முக்தனு மல்லன் ; யான் அறியப்படுபவனு மல்
லன் ; யான் விருத்திஞானமு மல்லன் ; யான் அறிவிப்பவனு
மல்லன். (க௩௩)

பக்தி (பகவதாகாரவிருத்தி) யான் ; பஜனம் (அருச்சனை
யாதிகளா னுபாசித்தல்) யான் ; முக்தி யுக்தி (அநர்த்த நிவர
த்தி ஆநந்தப்பிராப்தியின் உபாயம்) யான் ; சகல பூதங்களு

* பிரகிருதி யென்பது மூலப்பிரகிருதி. மகதத்துவம், அகங்கார
தத்துவம், பஞ்சதன்மாத்திரை என்னும் இவ்வேழும் விகிருதிகளென
ப்படும்.

† ஈண்டுப் பாசமென்றது “வ்யுணாவஜ்ஜாலயஸஜ்ஜாஜ-ம-
வாவெதிவனு வீ| கூ-ம-ஸீ-ம-வஜாதிஸு துஷ்டளவா
ஸாஃப்ரகீதி-தாஃ || வாஸவஷஸு-தாஜீவஃவாஸஜீ-த
ஸஜாஸிவஃ| இரக்கம், நாணம், பயம், சங்கை, நித்தை யென்னும் ஐந்
தும், குலம், சீலம், ஜாதி என்னும் மூன்றும் ஆக எட்டும் பாசங்களெனப்
படுகின்றன. பாசத்தாற் கட்டுண்டவன் ஜீவனைப் படுகின்றான்;
பாசமுக்தன் சதாசிவன் ஆகின்றான்.” என்றுதந்திரத்திற்கூறிய எட்டு
ப் பாசங்களுமேயாம்.

க்டும் சிக்ஷகன் (கற்பிப்பவன்) யான்; ஆக்கப்பட்டனவும், ஆகின்றனவும், ஆவனவுமாகிய பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணன் யானே. (க௩ச)

மகத்துக்களால் மதிக்கப்படுபவன் யான்; மந்த மதியினரால் மதிக்கத் தகாதவன் யான்; மதம், இராகம், மானம் என்பவற்றால் மோகிக்கப்பட்ட மனதின் தூர்வாசனையால் அடைதற்கரியவன் யானே. (க௩௫)

யாகஞ் செய்தல், யாகஞ் செய்வோன், யாகஞ் செய்து வைப்போன், யாகமென்னும் வழவினன் யான்; இயமமுதலியவைகளில்லாதவன் யான்; இந்திரன், அக்கினி, இயமன், நிருதி, வருணன், வாயு, சூபேரன், ஈசானன் என்னும் திக்குப்பாலகர் வழவினன் யானே. (க௩௬)

ஐகரக்ஷணையைச் செய்யவேண்டுமென்றலைச் சிக்ஷித்தலாகிய பார்க்கப்படும் விநோதப்பார்வையினது மகிமையான்; இரவும் பகலுமில்லாவிடத்து விளங்கும் அநுபவப் பிரமாணத்தாற் பெறப்படுபவன் யானே. (க௩௭)

இலக்ஷண லக்ஷிய மயன் யான்; இலாக்ஷணிகன் (இலக்ஷணையா லறியப்படும் பொருள்) யான்; இலய முதலியவையில்லாதவன் யான்; இலாபாலாப மயன் யான்; அடையப்படுபவற்றுள் அடையப்படாதவன் யானே. (க௩௮)

வர்ணாசிரமம் இல்லாதவன் யான்; வர்ணமயன் யான் சிரேஷ்டமானவர்களுள் கணிக்கப்படுபவன் யான்; மனத்திற்கு எட்டாதவன் யான்; வாக்கியங்களின் அர்த்தத்திலும் பதத்திலும் பிரவேசித்துள்ளவன் யானே. (௧௩௯)

சமதமமில்லாத மனதுடையவர்களுக்கு நூற்றுக்கணக்கான சாஸ்திரங்களாலும் அறியப்படாதவன் யான்; ஞானிகளுக்கும் புகலிடம் யான்; கெடுக்கப்பட்ட பல்வகைச் சம்சயக்கூட்டங்கள் யானே. (கச௦)

(பிறத்தல் இருத்தல் முதலிய) ஷட்பாவ விகாரமில்லாதவன் யான்; (மதுராதி) ஷட்குண மில்லாதவன் யான்; * ஷட்கோசமில்லாதவன் யான்; முப்பத்தாறு தத்துவக்கூட்டங்களில்லாதவன் யானே. (கச௧)

ஞானநந்தமயன் யான்; சமாதி சங்கற்பங்களின் கற்பக விருகூழ்ம் யான்; சம்சாரமில்லாதவன் யான்; ஆத்தம விதையின் சாக்ஷாத்காரம் யானே. (கச௨)

ஹவ்வியம் (தேவர்கட்குரிய திரவியம்) யான்; கவ்வியம் (பிதிர்கட்குரிய திரவியம்) யான்; கொள்ளுதற் றள்ளு

* ஷட்கோசங்களாவன:—‘‘வீத்யுஹாரி ஸிதாஹாஸ ஷட்கொஸாஜாயதெவஹஃ | ஸாயவொஹீநிஜ்ஜாவஜாயநெவித்யுதஹ்யா | க்ஷஜாஹஸொராணிதரிதிராத்யுதஹ ஹவநிஹி || மாதா பிதாக்களால் உண்ணப்பட்ட அன்னத்தால் ஆறுகோசமான சரீரமுண்டாகின்றது. பிதாவினின்றும் நாடி, எலும்பு, மச்சையென்பவை யுண்டாகின்றன. அங்ஙனமே மாதாவினின்றும் தோல், மாமிசம், இரத்தமென்பவை யுண்டாகின்றன.’’ என்று சிவகீதையிற் சொல்லப்பட்டனவேயாம்.

தற் றன்மையில்லாதவன் யான்; அரியும் யான், அரனும் யான்; அயனும் யான்; இம்முவர்க்குங் காரணன் யானே. ()

கழுவப்பட்ட மலின (பாவ) மயன் யான்; நீக்கப்பட்ட சம்சாரக்கிலேசக் கூட்டமுள்ள அந்தக்காரண முடையவன் யான்; கூசுகார மீறியுள்ள எழுத்துக்களோடு கூடிய நானாவித சாஸ்திரீய, இலௌகிக வியவகாரங்களுக்குக் காரண பூதன் யானே. (கசச)

இப்பல்வகை வடிவம் யானென்று கூறுவதனா லென்ன பயன்? திவலை நுரை அலைகள் நிச்சயமாகச் சமுத்திரத்தினும் வேறு வஸ்துக்களாகாமைபோல, இச்சராசர மாகிய விசுவம் யானே; வேறு வஸ்துவின்மையால். (கசரு)

எனக்குப் புகலிடம் தாயுமல்ல; தந்தையுமல்ல; புத்திர ருமல்ல; சகோதரருமல்ல பிறருமல்ல; எனக்குச் சிரசின் பேரில் தேசிகரால் வைக்கப்பட்ட இச்சரணமே (பாதங் களே) மேலான சரண (புகலிட) மாம். (கசகூ)

தேசிகரது சரணம் சிரத்தில் எல்லையின்றியுளது; அவர் கண்களில் கருணையுளது; அவரால் உபதேசிக்கப்பட்டஞானம் என் உள்ளத்தின்கண் உளது. இதற்குமேல் ஜன்ம சாபல்வி யம் (பிறப்பின் பயனுடைமை) வேறு யாதுளது? (கூறப் பட்ட பயன் இதுவே.) (கசஎ)

சத்திர கிரணங்களின் சாரம் (அமுதம்) போல் பெருக் காயுள்ளனவும், வீரும்பிய வரத்தைத் தருவதில் சாமர்த்திய

விசேஷமுள்ளனவும், குளிர்ச்சியுள்ளனவுமாகிய ஸ்ரீ குருபாதகடாக்ஷங்கள் சித்தத்திலுள்ள மூவகைத் தாபங்களையும் நீக்குகின்றன. (கசஅ)

சஞ்சல சித்தமாகிய மிகப் பெரிய மண்கேத்தை விழுங்கியதனால் சந்தோஷமடைந்த ஒரே சின்மயமென்னும் பாம்பானது இருதயமென்னுங் குகையில் தூங்குகின்றது. (கசக)

வியாபகமான ஆந்தரூன சமுத்திரமென்னும் என்னிடத்து ஆயிரக்கணக்கான பிரமாண்டக் குழிகள் மாயாவிசேஷத்தாற் சிறப்புள்ளனவாய்த் தோன்றித் தோன்றி மீண்டும் அழிகின்றன. (க௫௦)

ஜன்மாரந்தரத்தின் பெரும் பாக்கியமென்னும் அநுகூலமுள்ள காற்றோடு கூடிய குருகிருபையென்னுங் கப்பலால், சகித்தற்கரிய துக்கமென்னும் அலைகளோடு சம்சாரமென்னும் சாகரம் என்னால் கடக்கப்பட்டது. (க௫௧)

மோகமென்னும் அந்தகார மிருக்குங்கால் அது இது என்று சகல ஜகத்துங் காணப்பட்டது. ஞானசூரிய னுதிக்கவே யொன்றுங் காணப்படவில்லை. இவ் வாச்சரிய மென்னை?

யான் தேவர்களை நமஸ்கரிக்கிறதில்லை; தேவர்களை யதிக்கிரமித்துள்ள தெய்வத்தைத் தேவர்கள் சேவிக்கிறதில்லை; அதன்பின் விதியுத்தமான கர்மத்தைச் செய்கிறதில்லை. ஆதலால் சர்வாத்ம சொரூபத்தின்பொருட்டு முயற்சி செய்யுமெனக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம். (க௫௩)

இவ்வாறு கூறிய ஆத்மஞான லாபத்தை அடிக்கடி சிந்தித்து, ஆநந்தாவஸ்தை யடைந்த அதிகாரியால் (ஜீவன் முக்தனால்) பிராரப்தகர்மமுடிவில் (தேகநீங்குங் காலத்து) மேலானதும் கைவல்லியமு (உவமை யற்றது) மான பதம் அடையப்படுகின்றது. (கருசு)

மோகாந்த காரத்தைக் கெடுப்பதும் சம்சாரமாகிய கரையற்ற சமுத்திரத்தின் கரைசேர்ப்பிப்பதுமான சுவாத்த்மநிருபணமென்னும் இந்தப் பிரகாணத்தைத் தக்ஷிணாமூர்த்தியாகிய பாமசிவன் செய்தருளினார். (இதனால் ஆராதிக்கப்படுவது ஆராதிப்பவன் என்பவற்றின் ஐக்கியத் தன்மை சூசிப்பிக்கப்பட்டதாகின்றது). (கருடு)

அஞ்ஞான வீருளைக் கெடுத்ததும், விஞ்ஞான தாமரையை மலர்ச்செய்ததுமான ஸ்ரீநிவாச (விஷ்ணுவாகிய) குருவென்னும் சூரியன் எனது மனமென்னும் ஆகாயத்தில் பிரகாசிக்கின்றது. (இதனால் குரு தெய்வங்களின் ஐக்கிய பாவனையே ஆத்மத் தன்மையை விளக்குதற்குச் சாதனமாமைன்று சொல்லப்பட்டதாகின்றது. (கருசு)

சுவாத்தும நிருபணம்

முடிந்தது.

இவ்வாறு கூறிய ஆத்மஞான லாபத்தை அடிக்கடி சிந்தித்து, ஆநந்தாவஸ்தை யடைந்த அதிகாரியால் (ஜீவன் முக்தனால்) பிராரப்தகர்மமுடிவில் (தேகநீங்குங் காலத்து) மேலானதும் கைவல்லியமு (உவமை யற்றது) மான பதம் அடையப்படுகின்றது. (கருசு)

மோகாந்த காரத்தைக் கெடுப்பதும் சம்சாரமாகிய கரையற்ற சமுத்திரத்தின் கரைசேர்ப்பிப்பதுமான சுவாத்தம் நிருபணமென்னும் இந்தப் பிரகாணத்தைத் தக்ஷிணாமூர்த்தியாகிய பாமசிவன் செய்தருளினார். (இதனால் ஆராதிக்கப் படுவது ஆரதிப்பவன் என்பவற்றின் ஐக்கியத் தன்மை சூசிப்பிக்கப்பட்டதாகின்றது). (கருரு)

அஞ்ஞான விருளைக் கெடுத்ததும், விஞ்ஞான தாமரையை மலரச்செய்ததுமான ஸ்ரீநிவாச (விஷ்ணுவாகிய) குரு வென்னும் சூரியன் எனது மனமென்னும் ஆகாயத்தில் பிரகாசிக்கின்றது. (இதனால் குரு தெய்வங்களின் ஐக்கிய பாவனையே ஆத்மத் தன்மையை விளக்குதற்குச் சாதனமாமை என்று சொல்லப்பட்டதாகின்றது. (கருகூ)

சுவாத்தும நிருபணம்

முடிந்தது.

